

Új tervekkel Maksán (Beszélgetés Bács Benke László polgármesterrel)

2012. 6. 26.

Az Eresztevényt és Sepsibesenyőt is magában foglaló Maksa község vezetőségében váltás történt a helyhatósági választások nyomán.

Az Erdélyi Magyar Néppárt (EMNP) színeiben Bács Benke László nyerte el a polgármesteri tisztséget. A helyi tanácsban négy-négy EMNP-s, RMDSZ-es, valamint egy független képviselő kapott helyet. Az alpolgármesteri tisztség szintén a néppárti Bartha Sándornak jutott. Vidéken nem az a lényeg, hogy milyen párt színeiben viselnek tisztséget, hanem, hogy a községért dolgozzanak – véli Bács Benke László. Hozzáteszi, az RMDSZ-szel mint szervezettel nincs semmi bajuk, csak Maksán néhány ember befolyása túlságosan eluralgott. Ez alól kell felszabadítaniuk a községet – mondja.

Bács Benke László negyvenöt éves, nő, végzettségét tekintve állattenyésztő technikus, tizenhat éven át a sepsibesenyői tábor gondnoka volt, néhány napja Maksa község polgármestere.

Sepsiszentgyörgyi származású, tizenhárom éve Maksán él. Hangsúlyozza, csak feltételes módban fogalmaz, hiszen még nem alakultak meg a tanács szakbizottságai. Emellett bizakodóan tekint a jövőbe, reméli, tervei megkapják a megfelelő támogatást a testületben.

– S melyek lennének a tervek?

– Fő célunk a munkahelyteremtés. Úgy gondolom, minden településen a legnagyobb gond a munkanélküliség. Itt, Maksán az emberek nyolcvan százalékának nincs munkahelye.

– Hogyan lehet munkahelyet teremteni?

– Ki kell aknázni a pénzforrásokat, s újakat kell találni. Jók a kilátásaink, mert van egy 84 hektáros tavunk, a Sepsibesenyői-tó. Ott tisztázni kell a környező telkek jogi helyzetét. Továbbá Sepsibesenyőn van a Búdöskút, mely egykor híres fürdőhely volt. Mesélték az öregek, hogy kanpóspálcával jöttek a betegek, s bot nélkül távoztak. Reumás betegeknek fürdőt lehetne építeni. Ehhez pályáznunk kell.

– Konkrétan?

– Piacot szeretnénk kialakítani a községnek. A terület megvan, az önkormányzaté. Eresztevény Maksa felőli végében, az Óriáspince-tető alatt, a főút közelében levő háromszögben építenénk ki. Utánanéznünk az uniós követelményeknek, s ahhoz mérten alakítjuk számításainkat. Erre nagy szükség van. Ha van valakinek két hagymakoszorúja, tíz friss tojása, legyen lehetősége eladni, hogy pótolhassa nyugdíját. Ezenkívül krumplitermő vidék ez. Legyen tehetőség arra, hogy fogja az ember a tíz zsák pityókáját, s eladhassa. Ahogyan a sorompó mellett a közvetítők rásózzák a krumplit emberekre, itt civilizált körülmények között megoldjuk, le lehet majd mérni, s nem csapják be a vásárlókat. Ha a sorompónál megy az üzlet, itt még jobban kell mennie. Jó a gombatermés, sok az erdei gyümölcs. Begyűjtőközpontot szeretnénk kialakítani, amilyen Kommandón már létezik. Nem kell nagy találmányokban gondolkodni, csak le kell másolni azt, ami máshol működik. Teremtsünk esélyt a szegény embereknek, hogy törvényes keretek között adják el a gombát, hecsedlit, csalánt, bodzát s egyebet. A helyet is kinéztük: a leendő piachoz közel, az oldalsó pincéket alakítunk ki a tárolásra.

– Ki működteti majd ezeket?

– Úgy tervezzük, hogy a község háza összefog az egyházakkal, közbirtokosságokkal, s egyesületet hozunk létre, továbbá egy községgazdálkodási céget alapítanánk. Még meg kell néznünk, mi a legjobb megoldás. Ez a cég adminisztrálná majd a tó környékét is. Ahogyan Sugásfürdő felé

lehetett sorompót tenni, ide is állítunk. Civilizált körülményeket alakítunk ki, illemhelyet, zuhanyozót, rendszabályozzuk a tó környékét, nem lehet majd a manelét bőgetni. A cég működteti a Budöskúthoz elképzelt fürdőt, a piacot, a begyűjtőközpontot, az Órisápince-tetőt.

- Mi lesz az Órisápince-tetőn?

- Oda állandó színpadot szeretnénk építeni, s rendezvényeket lehet szervezni. Ehhez a fát - reméljük - megkapjuk a közbirtokosságoktól és az egyházi erdőkből. Szeretnénk egy háromszéki skanzent is kialakítani a tetőn. A régi székely parasztházak berendezéséhez régi bútorokat még lehet kapni itt-ott, az idős embereknél.

- Más tervek?

- Játzótereket szeretnénk kialakítani. Például az óvodához. A legelők jogi helyzetét is tisztáznunk kell. Nincs egyhektárnyi legelője a tanácsnak. Annyit kell fizetni egy állat után, hogy szinte nem éri meg tartani. Nincs önkéntes beteggondozó csapat a faluban. Azt is szeretnénk verbuválni, s kiképezni. Felveszem a kapcsolatot a brassói Vöröskereszttel, segítségét kérem, kötszerrel, képzéssel. Helyi rendőrséget alapítunk, négy-öt munkahely létesül, az öt család megélhetését biztosítja, s a közbiztonság is nő. Van önkéntes tűzoltócsapatunk. Azt el szeretnénk látni felszereléssel. Az állami tűzoltók új felszerelést kapnak, nekünk jó lesz az is, amit levetnek. A régi sisakok megfelelnek, a leírt, régi autó itt elmegy. A lényeg, ha szükség van rá, azonnal működjék. Fontosnak tartom a testvérkapcsolatok kialakítását és ápolását is. Személyes kapcsolataimat is fel szeretném használni a községépítés céljára, Magyarországon, Németországban, Ausztriában, Svájcban, Svédországban vannak rokonaim, barátaim, ismerőseim.

A polgármesterrel és helyettesével - Bartha Sándor kovásznai származású mezőgazdász, hentes, tizenhárom éve Maksán letelepedett kétgyerekes családapa - nemcsak a községházán, terepen is beszélgettünk. Mutatták a futballpályát, melyet a régi adminisztráció már-már fel akart avatni. A pályán nem gyeppel, hanem inkább burján nő, az is már térdig érő. Mutatják a vadonatúj öltözőt, melyen silány munkát végzett a kivitelező. A lelátók fémváza rozsdásodik. Itt is van teendő - mondják. A tó partján, a Maksa felőli részen egy terület az önkormányzaté. A tanácsnak van ott egy üdülőháza és négy faházikója, mind elég silány állapotban. Ezt rendbe szeretnék tenni, bővítenék, hogy legalább egy autóbusznyi embert el tudjanak szállásolni. A partra szabadidőközpontot, illemhelyet, zuhanyozót terveznek. Az előljárók mutatják az út menti gázt is, nem kaszálta le senki. Kaszálni, építkezni kell.